

Maismaa talilinnuloendus Eestis

Eestis algab tänavu talilinnuloenduse 37. hooaeg. Meile on eeskujiks olnud Soome, kus esimene loendus korraldati 1956/1957. aasta talvel. Tava loendada talilinide on ilmselt köige pikemajalisem aga USA-s, kus lindude jõululoendust hakati tegema juba 1900. aastal.

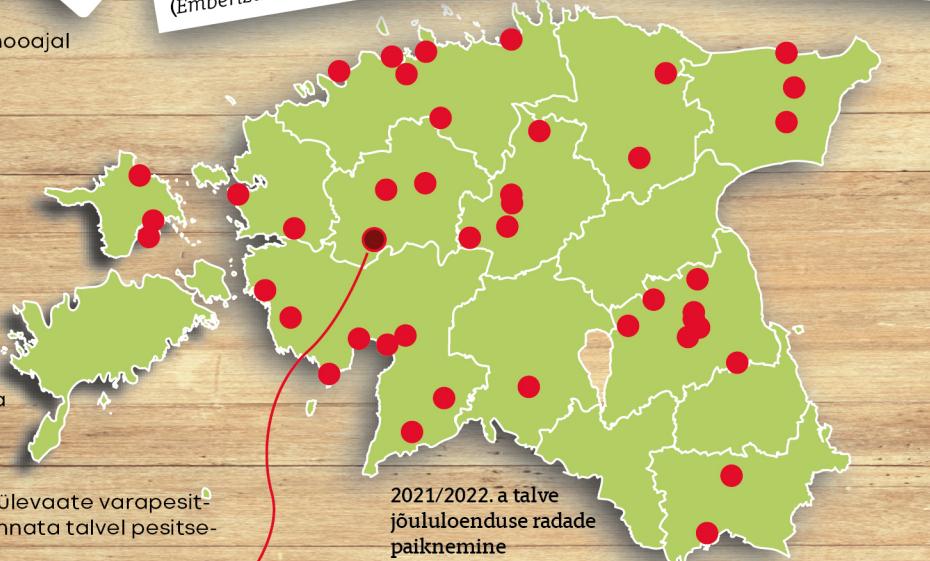
KOLM LOENDUSRETKE

Talilinnuloenduse metoodika näeb ette teha hooajal kolm loendust, igal loendusperioodil üks kord:

- 1) sügisloendus: 15.-28. november;
- 2) jõululoendus: 25. detsember - 7. jaanuar;
- 3) kevadloendus: 15.-28. veebruar.

Kolm loendust on vajalik selleks, et:

- jälgida lindude suremust talve jooksul;
- osa linnuliike (eriti marjatoidulised siidisaba ja hallräästas) on arvukamad hilissügisel ning jäavad siia seni, kuni nende meelis-toidiobjektid otsa saavad;
- mõnel liigil, näiteks kodutuvil, on väga pikk pesitsustsükkel ja tema suvine loendus ei anna teavet tegeliku juurdekasvu kohta, ent liigi arvukust saab hinnata talilinnuloenduse sügisloenduse käigus;
- kevadloendus võimaldab muu hulgas saada ülevaate varapesitsejate arvukusest, samuti on see parim aeg hinnata talvel pesitsevate käbilindude arvukust.

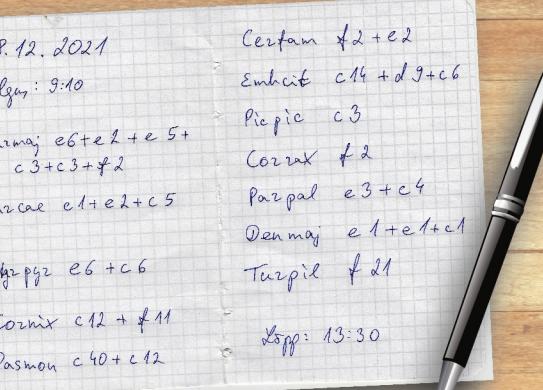
TÖÖVAHENDID

Loenduse parim abivahend on 8- või 10-kordse suurendusega binokkel, märkmete tarbeks on vajalik märkmik (välipäevik) ja ilmastikuoludele vastav kirjutusvhahend.

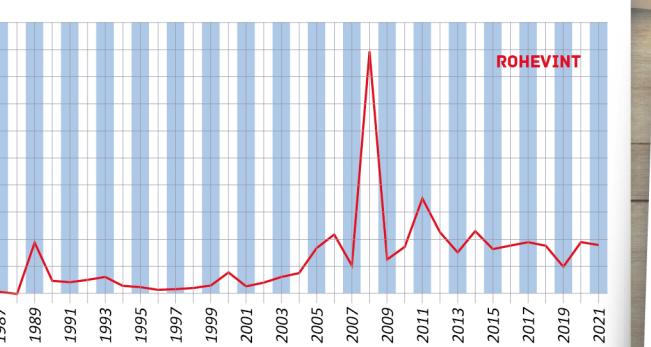
LOENDUS

Märkmikusse on vaja panna kirja loenduskuupäev, algus- ja lõpuküllaeg, biotoobi kohatud liigid ja isendite hulk. Liiginimetuse võib kirja panna endale mugavas vormis, näiteks ladinakeelse nimetuse lühendatud kujul (nt *picpic* = *Pica pica*, harakas; *parmaj* = *Parus major*, rasvatihane). Juhul kui täpne liigimääramang ei ole võimalik, võib kasutada üldisemat klassifikatsiooni, näiteks liigini määramata tihase võib kirja panna kui „PAR SPE“ (spe = määramata). Biotoobi saab samuti tähega märkida: näiteks c-tähaga tähistatakse talumaastikku, e-tähaga metsamaastikku, f-tähaga muud maastikku (veekogu, soo, roostik jm).

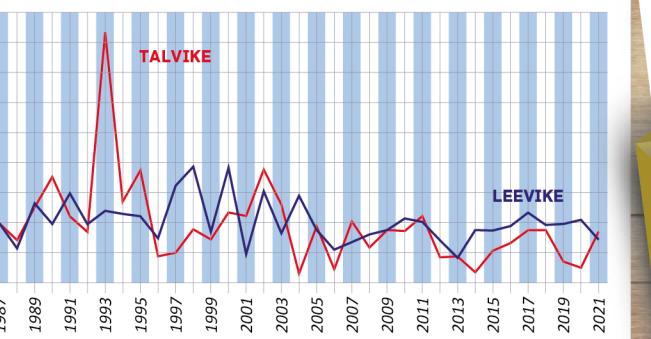

MIDA NÄITAVAD LOENDUSTULEMUSED?

Talilinnuloenduste tulemused on analüüsitud ja aruanneteeks koondatud 35 talve kohta: alates 1987/1988. aastast kuni 2021/2022. aasta talveni. Selle aja jooksul on arvukus suurenenud kuuel liigil: hakk, ronk, puukoristaja, hõbekajakas, suur-kirjurähn, rohevint. Väheneva arvukusega on hallvares, harakas, koduvarblane, põhjatihane, soothane, ohakalind ja talviike.

Arvukusindeksite muutus 35 talve jooksul: rohevindi arvukus on mõõdukalt suurenenud ja talviike arvukus mõõdukalt kahanenud. Mõlemal on näha järsk arvukuse tõus, millele järgneb niisama äikiliste langus. Näiteks rohevindi puhul on vähenemise põhjus ilmselt olnud haiguspuhang. Pikaajaline stabiiline arvukus on olnud näiteks leevikesel.

ODATUD ON UUED HUVILISED!

Maismaa talilinnuloendusse saavad oma panuse anda kõik huvilised, kellegi on piisav linnumääramisoskus. Utel huvilistel tuleb enne loenduse tegemist võtta ühendust koordinaator Jaanus Eltsiga (jaanus.elts@eo.y.ee). Loendusel on vaja jälgida ette antud metoodikat, teha vaatlusi vastutustundlikult ja järgipidevalt. See on tähtis, kuna loenduste siht on jälgida talilindude levikut ja arvukust pikema aja jooksul.

Teave on toodud Eesti ornitoloogiaühingu veebilehel

www.eo.y.ee/
maismaa-talilinnuloendus.